

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **U.A.**
státní příslušnost Gruzie

zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou sídlem 602 00
Brno, Milady Horákové 13

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2025 č. j. OAM-1362/ZA-ZA11-ZA01-
2024, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Žalobce namítal, že k situaci v Gruzii žalovaný shromáždil několik informací o zemi původu. Většina z nich ovšem je z doby předcházející současné politické situaci v Gruzii. Žalobce poznamenal, že v říjnu 2024 se v Gruzii konaly parlamentní volby, v nichž zvítězila politická strana Gruzínský sen. Podle pozorovatelské mise OBSE nebyly uvedené parlamentní volby svobodné a spravedlivé. Po těchto volbách začaly protesty gruzínských občanů, které trvají do současnosti. Evropský parlament přijal dne 13. 2. 2025 usnesení o dalším zhoršení politické situace v Gruzii (usnesení č. 1. 2025/2522(RSP)). V tomto usnesení Evropský parlament konstatuje, že současný gruzínský režim vedený proruskou politickou stranou Gruzínský sen zosnoval protiústavní převzetí moci a systematicky ničí demokratické instituce, oslabuje nezávislost soudu a oklešťuje základní svobody a právní stát. Je v něm vytýkána také nedemokratická volba nového prezidenta Gruzie. Žalobce vyslovil obavy z toho, že současná situace povede k vnitřním ozbrojeným konfliktům. Žalovaný jako podklad pro rozhodnutí týkající se aktuální politické a bezpečnostní situace v Gruzii opatřil pouze jednu zprávu, která ovšem je velmi obecná, vydaná pravděpodobně krátce po volbách a nijak nepopisuje situaci v Gruzii a zda tam nedochází k omezování základních lidských práv a svobod. Namítal také, že informace zajištěné žalovaným ohledně výkonu vojenské služby nepopisuje, jak je přistupováno k vojákům ve výkonu základní vojenské služby pocházejících z ázerské menšiny žijící v Gruzii, pokud tito nehovoří gruzínsky. V předmětné zprávě se sice hovoří o tom, že v Gruzii je možný výkon alternativní základní vojenské služby, ovšem za jakých konkrétních procedurálních podmínek lze alternativní základní vojenskou službu nastoupit v ní uvedeno není. Má obavy z toho, jakým způsobem bude probíhat za současné politické situace výkon vojenské služby. Bezpečnostní situace v Gruzii je za současného stavu věci nejasná. Žalobce uzavřel, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť nezajistil s ohledem na vývoj událostí v Gruzii dostatek aktuálních informací, které se týkají stavu lidských práv a svobod v Gruzii a bezpečnostní situace.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval. Vycházel z řádně zjištěného stavu věci, který nesvědčí o přítomnosti důvodů, pro které by žalobci měla být udělena mezinárodní ochrana. Poukázal na to, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla 2. 12. 2024 zástupkyni žalobce dána možnost se v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí, příp. uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Tato lhůta k vyjádření uplynula dnem 18. 12. 2024, avšak ani ke dni vydání rozhodnutí tohoto práva nevyužila. Co se týká jazykové bariéry, na kterou v průběhu správního řízení žalobce poukazoval, žalovaný odkázal na Informaci OAMP – Gruzie: Ázerská menšina v Mameuli, která výslovně uvádí, že konkrétně etničtí Azerové nebyli do gruzínské společnosti integrováni zejména kvůli neznalosti gruzínštiny, avšak především u mladé generace se situace postupně mění, a to např. díky státním programům pro výuku gruzínštiny. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že pokud bude mít v případě návratu do vlasti žalobce potíže se začleněním do společnosti kvůli neznalosti gruzínštiny, může využít možnosti, které mu státní jazykové programy nabízejí. Co se týká výkonu vojenské služby, žalovaný citoval z Informace OAMP – Gruzie: Základní vojenská služba, alternativní civilní služba, ze dne 5. 11. 2024. Je zřejmé, že žalobce má v případě návratu do vlasti zcela jistě možnost využít alternativní vojenskou službu, pokud na základě jeho morálního přesvědčení nástup na vojenskou službu odmítá. Žalovaný

poukázal také na to, že žalobce se na území České republiky nachází již od dubna 2024, přičemž zájem o mezinárodní ochranu jako o zcela výjimečný pobytový status, dříve neprojevil, ačkoli k tomu měl nepopíratelně dlouhou dobu. Pokud by žalobci nebylo uloženo správní vyhoštění, pravděpodobně by o mezinárodní ochranu nikdy ani nepožádal.

4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 8. 10. 2024. Žalobce poskytl údaje k podané žádosti a byl s ním proveden pohovor a dále doplňující pohovor. Sdělil, že je gruzínské státní příslušnosti i národnosti a hovoří tureckým a ázerbájdžánským jazykem. V roce 2020 se odstěhoval do Turecka a od té doby ve vlasti nebyl. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu situace v Gruzii, kde vládne mafie a necítí se tam bezpečně. V Ázerbájdžánu nikoho nemá a v Turecku měl problémy kvůli náboženství a ekonomické situaci. Je křesťan, politickou aktivitu nevyvíjel. Nikdy nebyl odsouzen ani trestně stíhán. Se svou rodinou se nestýká. Co se týká skutkových zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a z doplňujícího pohovoru, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená skutková zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu.
6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z nástupu na povinnou vojenskou službu, absence zázemí v domovské zemi, neznalost gruzínského jazyka, nepříznivá ekonomická situace a bezpečnostní situace v Gruzii.
7. Součástí správního spisu jsou informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Žalovaný konkrétně vycházel z Informaci OAMP – Gruzie: Základní přehled o zemi, ze dne 22. 11. 2023, Informace OAMP – Gruzie: Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 7. 11. 2024, Informace OAMP – Gruzie: Základní vojenská služba, alternativní vojenská služba, ze dne 15. 11. 2024, Informace MZV ČR – Gruzie: Činnost policie, ze dne 4. 6. 2024, Informace OAM - Azerská menšina v Marneuli, současná situace a případ pomníku Narimova, ze dne 26. 10. 2023, Informace OAM – Gruzie: Mezinárodní organizace pro migraci, přehled údajů o zemi za rok 2023, ze dne 15. 10. 2024, Informace OAMP – Gruzie: Cestovní doklad pro návrat do Gruzie, Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 2. 9. 2024. Podkladem rozhodnutí žalovaného byla rovněž Informace z Úřadu pro cizince polské republiky, ze dne 25. 10. 2024 a Informace OAM – Gruzie: Cestovní doklad pro návrat do Gruzie, vydání biometrického cestovního pasu gruzínského občana, cestovní pas s nebiometrickými údaji, ze dne 24. 7. 2024.
8. V souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 2. 12. 2024 byla zástupkyni žalobce dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace,

které by mě vzít správní orgán v úvahu při posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Zástupkyně žalobce byla uložena lhůta na vyjádření k podkladům do 18. 12. 2024, avšak ani ke dni vydání napadeného rozhodnutí tohoto práva nevyužila.

9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace v Gruzii soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání napadeného rozhodnutí.
10. Soud dále konstatuje, že jakkoli je smyslem práva azylu poskytnout žadateli ochranu, nejde o ochranu před jakýmkoli negativním jevem v zemi původu; azyl jako právní institut je společně s doplňkovou ochranou jednou z forem mezinárodní ochrany, avšak není univerzálním nástrojem pro poskytování ochrany před bezprávním postihujícím jednotlivce nebo celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 125/2005-46).
11. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
12. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
13. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
14. Soud sdílí závěr žalovaného, že v průběhu správního řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by žalobce ve své vlasti vyvíjel jakékoli politické aktivity, za něž by mohl být následně azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce vypověděl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo skupiny a ani se politicky neangažoval. Pouze sdělil, že má odlišný politický názor na aktuální postoj Gruzie, jeví se mu jako proruský. Uvedl, že nijak se v tomto ohledu veřejně neprojevoval, jednalo se výhradně o jeho subjektivní postoj.

15. Ve shodě s žalovaným ani soud nedospěl k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Poukazoval-li na jazykovou bariéru, pak z Informace OAM – Gruzie: Azerská menšina v Marneuli, současná situace a případ pomníku Narimova, ze dne 26. 10. 2024 vyplývá, že konkrétně etničtí Azerové nebyli do gruzínské společnosti integrováni zejména kvůli neznalosti gruzínštiny, ovšem u mladé generace se situace postupně mění, a to díky např. státním programům pro výuku gruzínštiny. Bude-li mít žalobce v případě návratu do vlasti potíže se začleněním do společnosti kvůli neznalosti gruzínštiny, může využít možnosti, které mu státní jazykové programy nabízejí. Shodně s žalovaným i soud zastává názor, že žalobce neuvedl, a ani v průběhu správního řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné dovodit, že tyto státní programy jsou žalobci nedostupné. Přílehlavá je i poznámka žalovaného, že tvrzená jazyková neznalost pravděpodobně nebyla pro žalobce natolik závažnou, když v Gruzii bez potíží pobýval až do svého odletu do Polska. Zcela jistě se o sebe dokázal postarat, koupit si letenky a bez potíží vycestovat do Evropy, aniž by se potýkal s jakýmkoli potížením. Žalobce dobrovolně vycestoval do Evropy nejprve do Polska, posléze do České republiky, přičemž zde pobývá již téměř dva roky a jestliže ani zde neshledal problém týkající se jazykové bariéry, pak není důvod, aby se ve své vlasti nenaučil gruzínský jazyk díky programům, které mu domovská země nabízí. Co se týká tvrzení žalobce ohledně nevhodných narážek na jeho sexuální orientaci, s nimiž se měl v Gruzii potýkat, pak žalobce neuvedl, že by byl jiné sexuální orientace, pouze poukázal na fakt, že byl konfrontován kvůli nošení náušnice. Následně potvrdil, že jediné potíže, které v Gruzii pociťoval, byly jeho subjektivní dojmy a vnímání svobody, jelikož je dle jeho názoru Gruzie konzervativní zemí. Pokud jde o jím tvrzenou konverzi k pravoslavnému křesťanství, je nutno zdůraznit, že naprostá většina obyvatel Gruzie vyznává rovněž pravoslavné křesťanství a pravoslavná církev má v gruzínské společnosti silnou a nezastupitelnou úlohu. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že z důvodu konverze žalobce k pravoslavnému křesťanství, nelze očekávat, že by mu v Gruzii hrozilo azylově relevantní pronásledování.
16. V daných souvislostech žalovaný poukázal rovněž na to, že ačkoliv se žalobce na území ČR nachází již od dubna 2024, o udělení mezinárodní ochrany zájem dříve neprojevil, ačkoli k tomu měl nepochybně prostor. I dle názoru soudu, pokud by mu nebylo uloženo správní vyhoštění, pravděpodobně by o mezinárodní ochranu nikdy ani nepožádal.
17. Tvrzené obavy žalobce z pronásledování soud neshledává opodstatněnými ani z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Při hodnocení této otázky je nutno hodnotit stav současný, resp. stav k návratu žalobce do země původu s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 80/2007-87, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové

ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobce na základě jeho tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu a soud se s jeho závěry, na které v podrobnostech odkazuje, zcela ztotožňuje. Tvrzení uváděná žalobcem neodůvodňují udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2, neboť nedosahují hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Soud současně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již vyřčené, a proto i ve vztahu k závěrům žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

18. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
19. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné další náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 4. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně